

31. December 1917. Det er jo en stor Hensynsfuldhed, Kommissionen her har vist vedkommende ved at lade dem beholde disse Stillinger og forberede dem paa at højes med de andre Indtægter, de have, idet man fra Kommissionens Side er gaaet ud fra, at der inden det fastsatte Tidsrum vilde falde et nyt Alderstillæg.

Jeg skal saaledes fremlægge dette Lovforslag, som det er udarbejdet af Kommissionen, med alle de Bilag, der følge med dens Indstilling, og de Oplysninger, der ere indhentede, derunder Oplysninger om Forholdene i andre Lande. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget. Ministeriet er selvfølgelig villigt til at forhandle denne Sag med det høje Ting og haaber, at man skulde komme til hurtigt at fremme denne Sag, saaledes at dette Lovforslag her fra kunde gaa op til Landstinget.

Det andet Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Hærens Musikere.

Det vil jo være overflødigt for mig her overfor det høje Tings Medlemmer at forklare Musikkens kulturelle Betydning, og hvilken oplivende Betydning Musikken har haft ogsaa for Hæren gennem Tiderne, saa længe vi overhovedet have haft en Hær, ligesom den første Tid, da man stødte i Lurerne, til Nutiden. Og jeg behøver endnu mindre at minde om, at Musikken har fulgt og glædet Menneskeslægten, saa længe der overhovedet har været Mennesker til i Verden.

Det, der særlig har Interesse for det høje Tings Medlemmer, er jo den finansielle Side af Sagen, idet jeg gaar ud fra, at naar det kun gælder den rent kulturelle Side af Sagen, vil der maaske neppe være eet Medlem her i Salen, der vil stemme mod dette Forslag. (*Martin Olsen*: Aa jo!) ... Ja, jeg kan ikke vide det, jeg beder det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds, der siger „Aa jo“, kaste sit Blik ud paa Gaden, naar Vagtparaden trækker op, der vil det ærede Medlem se den Mængde Mennesker, der med Glæde følger tæt efter Musikken. Det er jo Mænd og Kvinder af alle Samfundsklasser, ogsaa de Samfundsklasser, som det ærede Medlem særlig mener at være Repræsentant for. Jeg synes, at det ærede Medlem der kan lære, at de ikke hade Musikken, for gjorde de det, gik de ikke med den Begejstring. (*Martin Olsen*: Det er ikke Musikken, det er dens Anvendelse). Ja, jeg kan ikke se, hvad det er for en For-

skel, det ærede Medlem vil gøre, jeg synes det er en meget smuk Anvendelse af Musikken, at den trækker op gennem Gaderne med Vagtparaden, og det støder jo ikke Øjet, at det er Soldater, der følge efter Musikken. Det skal det ærede Medlem lægge Mærke til. Men jeg staar ikke i dette Øjeblik for at diskutere med det ærede Medlem om et Forslag, der senere kommer under Debat (Afbrydelse af *Martin Olsen*). Ja, hvis det ærede Medlem lod være at afbryde mig, vilde jeg ikke fristes til at svare ham. Nej, det er den finansielle Side, der har Interesse for dette Tings Medlemmer. Og jeg skal da derom oplyse, at Musikken i Hæren, før den sidste Hærlov blev vedtagen, kostede ca. 415,000 Kr. aarlig. Det var dette store Beløb, man ved Hærlovens Vedtagelse mente at burde reducere. Ja, man reducerede det saa stærkt, at hvis Hærlovens Bestemmelser skulde opfyldes, saa vil Musikken i Hæren efter 1. April d. A. kun beslaglægge et Beløb af ca. 75,000 Kr. Allerede ved den nuværende Hærlovs Ikrafttræden reduceredes Udgiften til Musik med 30,000 Kr., idet man afskaffede Musikken ved Artilleriet og ved Ingeniørkorpset og indskrænkede den ved Rytteriet. Derved nedbragtes Udgiften for indeværende Aar fra 415,000 til 385,000 Kr. Ifølge Hærlovens Bestemmelser skulde Musikken ikke fuldt forsvinde før 1. April 1911, men i Henhold til Hærlovens Bestemmelser har jeg set mig nødsaget til at opsigse alle de Musikere, som ikke i Overensstemmelse med Hærloven kunne bevares for Hæren efter den 1. April 1911. Den Gang Hærloven blev vedtagen, hørte man fra forskellige Sider baade i Folketinget og i Landstinget Beklagelse over, at man lod det saa haardt gaa ud over Hærens Musik. Dette gjorde man af finansielle Grunde, og man bevarede Udgifter til Musik som anført kun til et Beløb af ca. 75,000 Kr. om Aaret. Vi bevarede Livgardens Musikkorps uforandret, men indskrænkede i øvrigt Musikken til Lærere til Uddannelse af Signalbæsere og Hornbæsere omkring ved de forskellige Afdelinger.

Nu har jeg prøvet, om man ikke kunde bevare Musikken for et betydeligt ringere Beløb end de 385,000 Kr., der udredes i dette Finansaar. Jeg har da ladet udarbejde et Lovforslag, som gaar ud paa at tilvejebringe et Musikkorps i hver Garnisonsby foruden de Musikkorps, der blive ved de københavnske Afdelinger, og Livgardens Musikkorps, der bevares i Overensstemmelse med den nugældende Hær-